

UN DIA QWALSEVOL

Truquen a l'interfon a la mateixa hora de cada dia. Són les vuit del matí i no em ve de gust llevar-me encara. He passat una nit horrible, aquests canvis de temps se'm posen malament. Encara que em fiquin coixins darrere de l'esquena i entre les cames, no he aconseguit estar còmoda i el genoll dret em fa mal des de l'última operació.

Sembla que avui farà bon dia, veig com el sol entra per les escletxes de la finestra. Mentrestant, escolto com fan safareig les persones que acaben d'arribar. Després que prenguin el cafè, estic quasi segura que algú vindrà a aixecar-me per a anar a la dutxa. No m'agrada gens, ja que m'han de moure, i em sento pitjor. Quin remei!

Truquen a la porta. En Sergi s'endinsa a l'habitació i encén el llum, encara que no sigui necessari. Comença a parlar-me i intenta que m'aixequi de bon humor. M'agradaria molt contestar i dir-li que no he dormit gaire, així que li poso una ganyota lletja perquè m'entengui. Ell, que mira prim perquè fa un parell d'anys que ens coneixem, ja sap que avui haurà de tenir més cura que els altres dies. S'arromanga les mànigues, treu els llençols, els coixins..., i em porta en braços cap al bany.

Com ve de gust l'aigua calenta! Quan quasi hem acabat, entra sense picar una noia nova, ensenyant l'orella quan li demana una cigarreta. M'he posat el vestit de piquets - era de la Júlia però me'l va regalar abans de morir- i li tinc molta estima. Sortim cap a la sala i ja està esmorzant la Joana, que fa cara de pomes agres. Sembla que no ha dormit bé. En Sergi em dóna a escollir entre fruita i cereals, i jo faig un senyal perquè s'assabenti d'allò que vull. Menjo a la velocitat que puc perquè s'ha fet tard, encara que no pugui anar més ràpid. En Sergi s'acomia ja que ha de marxar cap a una altra feina, després ens trobarem.

Ho recollim tot i surto amb la noia nova cap al taller, sembla molt xerraire, m'ha contat la història de la seva vida en deu minuts, que feixuc! En arribar-hi, veig com ja estan preparant un dels espais per a la classe de teatre. Fa com tres mesos que alguns companys estan assajant per a una funció que faran al març. M'agradaria molt anar-hi! A més, hi actuarà la Cris, que és amiga meva. En aquesta activitat és molt difícil que hi participi, per això seré amb la Carme.

Crec que ha preparat una sessió amb música i llums de colors, com fa el dimecres. A veure si em posa al matalàs i puc descansar una estoneta. Sorpresa! Farem les disfresses per a Carnestoltes. Aquest any hem decidit fer els senyals de trànsit.

Hi ha de tot per aquí. Fins que arribin tots, esperem a la sala escoltant música, al voltant de la taula. Han posat una de les cançons del meu cantant preferit, abans m'entusiasmava però ja n'estic farta de sentir-la. Crec que no s'han adonat d'això. Comencem i la Carme em posa sobre les cuixes perquè estigui més a prop de tothom. M'agrada. Així puc veure tot el que fan els altres i em poden parlar els companys.

Quasi hem acabat de fer-les, encara que anem xino-xano. He escollit el meu senyal, és de prohibició, vermell i rodó. És possible que no se'm vegi quan me'l posi. Quina gràcia!

Encara que estigui morta de son, he passat un bon dia. Tothom s'està posant l'abric i la Carme s'apropa amb la jaqueta groga que em va regalar la meva germana. "Marta!"-em criden. Crec que ha arribat el Sergi a recollir-me.

Marta M.